

Cales Viudes

Arrels del Priorat

100 punts

Només es procuraven 40 ampolles de mig litre a l'any d'aquest ranci de garnatxa. Destaca el seu gust de meli i el seu punt dolç. 600 euros.

L'Ermita 2010

Alvaro Palacios

99 punts

Garnatxa de la vinya més destapada d'Espanya. És cendra, és pols de pomelo, és taronja sanguina. A destapar d'ací 10 anys. 990 euros.

Les Manyes 2010

Terroir al Límit

98 punts

Aquest *priorat* destaca per la seva explosió de fruita vermella cruixent i la seva gran profunditat. Elegant gràcies a la seva garnatxa. 190 euros.

Espectacle 2010

Espectacle del Montsant

98 punts

Una vinya amfiteatre que és mirador del Montsant i que dona com a resultat una delícia de fruita amb textura sedosa i fluida. 102,5 euros.

Les Tosses 2011

Terroir al Límit

97 punts

El vi més poderós de Terroir al Límit. Una carinyena vellíssima amb fruita negra més que vermella i una bona estructura. 170 euros.

Clos Erasmus 2010

Clos i Terrasses

97 punts

Una icona del Priorat. Un dels dos únics vins espanyols que va aconseguir 100 punts en dues anyades (2004 i 2005). Intens però refinat. 140 euros.

Turó d'en Mota 2001

Recaredo

96 punts

El *grand cru* del cava i el primer escumós biodinàmic. Una vinya, una varietat (pare-lo) i 12 anys de criança. 93 euros.

Arrels

Arrels del Priorat

96 punts

Acoblat a partir de diversos vins rancis, té tocs de mel, fruita seca i rancis. És àcid i fresc malgrat tenir 20 graus. 93 euros.

Clos Mogador 2011

Clos Mogador

96 punts

La seva vinya va marcar el renaixement del Priorat. Pleni Barber acobla garnatxa, syrah, cabernet i carinyena. Profund i amb caràcter. 55,90 euros.

Ferrer-Bobet Sel. Esp. 2010

Ferrer-Bobet

96 punts

Sergi Ferrer-Saïa i Raül Bobet escullen les millors carinyenes de vinyes velles al seu celler modern de Porrera. Aromàtic i equilibrat. 55,40 euros.

Les Manyes 2011

Terroir al Límit

96 punts

Respecte al l'anyada del 2010, té més volum perquè va ser un any més càlid. Fruita vermella en infusió. 170 euros.

Pajarete Solera 1851

De Muller

96 punts

Amb aromes fumades i torrefactes, en boca és molt dolç i acaba amb un punt de fusta vella i records de tabac. 90 euros.

EL VEREDICTE DE LA REVISTA 'THE WINE ADVOCATE'

Clàssics catalans

► El guru del vi Robert Parker assenyaia les millors ampolles de l'any

FERRAN Imedio

La llista més influent del món, la de la revista *The wine advocate*, la biblia del vi que dirigeix amb nas de ferro el guru Robert Parker, va donar fa uns dies el seu veredict sobre els vins catalans que va tastar el seu enviat especial, Luis Gutiérrez. I s'ha de fer moltíssims brindis perquè són

molíssims els vins amb notes altes, i a més, de tota mena i condició, cosa que certifica que, aquí, a més de qualitat, hi ha varietat.

I el cas que millor exemplifica aquesta teoria és el guanyador, l'únic que ha aconseguit els 100 punts, la nota màxima: Ca les Viudes, d'Arrels del Priorat. Un ranci del Priorat amb un segle de criança que fa dues dècades que mimen, en un projecte gairebé temerari per rutins, René Barbier, sant i senya de l'enologia a Catalunya, i el seu

Una dotzena obtenen entre 96 i 100 punts, i la guia qualifica d'«extraordinaris» els que tenen aquesta nota

soci Jaume Balaguer. Fa uns anys, ningú havia donat ni un euro per una proposta d'aquesta mena. De fet, gairebé ningú no ho fa. Així que semblava inimaginable l'aposta de Parker.

Doncs ara resulta que no només col·loquen un ranci en el selecte club d'entre 100 i 96 punts, sinó tres. Un reconeixement històric. I això són paraules majors perquè es tracta d'un club els membres del qual són definits per la publicació com a «extraordinaris, profunds, complexos,

amb caràcter i amb atributs que s'esperen d'un clàssic». Arrels, també del celler Arrels del Priorat, de 30 anys de criança, i Pajarete Solera 1851, de De Muller, poden presumir de tenir 96 punts.

«Satisfà que reconguin una feina que no semblava important, que era antiga», somriu Balaguer, convençut que el ranci pot enarborar la bandera de Priorat. Això sí, a un preu estratosfèric: 600 euros. Si es tan car és perquè la producció és anecdòtica: 40 ampolles de mig litre. No en poden fer més perquè cada cinc anys se li evapora el 40% del líquid de les barriques.

Hi ha diverses explicacions que expliquen aquest amor parkerian pel ranci. Primera: a Gutiérrez li agrada una obvietat, és cert, però és un fan declarat dels *maderins*. Segona: es busquen vins diferents. I el ranci ho és. «Són diferents del que es fa a la resta del món», recorda Jordi Benito, enòleg del celler reusenc De Muller.

Al portar alcohol etílic afegit, els productors han de pagar més impostos, de manera que molts l'han abandonat per poc rendible. I al ser De Muller dels pocs a Catalunya que el continuen elaborant —i aquí arriba la tercera raó de l'èxit—, sabem com palpita el mercat: la demanda d'aquest tipus de vins als EUA fa temps que augmenta.

LA NORMALITZACIÓ DEL CAVA / La història de Parker amb el vi ranci sembla seguir el mateix camí que el cava. Fa uns quant anys, tampoc ningú hauria donat res per aquest tipus de vins en una llista com la nord-americana i, el 2011, un sur que salta per sorpresa, amb tot l'estrepit del món, la llista va incloure entre els millors el Recaredo Turó d'en Mota de 1999, amb 96 punts.

Aquell any, a més, van ser distingits amb 95 el Turó d'en Mota del 2000 i el Reserva particular segons la biblia de Parker, un vi d'entre 90 i 95 punts «excel·lent, d' excepcional complexitat i caràcter». Aquest

Tres rancis, un cava i vuit negres del Priorat i el Montsant formen part del selecte grup

AMB LA COL·LABORACIÓ DE LA VINYA COUÉE 3000

any, el Recaredo Turó d'en Mota del 2001 n'obté 96. Però en el grup d'entre 90 i 95 la presència d'espumosos és enorme. Així doncs, Parker i els molts del vi que segueix les seves llistes com si fossin mandats divins ha acceptat que el cava és un producte de primera.

MOLTS NEGRES / A més de les rareses que suposen els tres rancis i el cava en el top 12 català (perquè són 12 els que tenen entre 96 i 100 punts), els altres vuit ja són més previsible. I negres: L'Ermita 2010, d'Alvaro Palacios, un clàssic del Priorat, aconsegueix 99 punts; Espectacle 2010, d'Espectacle del Montsant (també de René Barbier), i Les Manyes 2010, de Terroir al Límit (Priorat), 98. N'hi ha dos més amb 97 (els prunats Clos Erasmus 2010, de Clos i Terrasses, i Les Tosses 2011, una altra vegada de Terroir al Límit), i tres més, també *priorats*, de 96 (Clos Mogador 2011, Ferrer-Bobet Selecció Especial 2011 i Les Manyes 2011). ■